

یاد مرگ؛ افسوس یا اشتیاق

در زندگی دینی انسان باید هر لحظه به یاد مرگ باشد و بداند که دنیا مرحله ای زودگذر است و باید از آن برای ساختن قیامت استفاده کند ...

در زندگی دینی انسان باید هر لحظه به یاد مرگ باشد و بداند که دنیا مرحله ای زودگذر است و باید از آن برای ساختن قیامت استفاده کند و غفلت در این مسیر چیزی جز افسوس بی پایان ندارد. به گزارش خبرگزاری مهر، در روایات و احادیث دینی بر یاد مرگ تاکید و سفارش زیادی شده است از جمله امام صادق (ع) می فرمایند: یاد مرگ، شهوات را از بین می برد و ریشه های غفلت را یک سره بر می کند و دل را با وعده های الهی محکم می کند و روحیه انسان را از قساوت به لطافت سوق می دهد و نشانه های هوس ها را می شکند و آتش حرص را خاموش ساخته و دنیا را در جلوی چشمان انسان، کوچک جلوه می دهد.

مسلمای یاد مرگ و قبر و قیامت تاثیر بسزایی بر همه رفتارهای انسان دارد و همه اعضا و جوارح را از گناه باز می دارد. همه پیامبران الهی در دعوت خود روی مسئله مبدا و معاد تکیه داشته اند. در قرآن کریم بارها از ایمان به خدا و روز قیامت یاد شده است.

باید بدانیم انسان زمان زیادی ندارد و عمری محدود دارد و مرگ برای همه حتمی است. غفلت کردن از این مسئله مهم انسان را به وادی گناه و فساد می کشد و عنایت به این امر مسئولیت آخرین و تعهدآور است. انسان با مرگ پایان نمی پذیرد. مراحل سختی درپیش رو است و گردنه های صعب العبور در راه به تعبیر امام علی (ع) در پیش رو، راهی دور و دراز و مشقت و سختی وجود دارد.

قیامت، مرحله رسیدن به پاداش یا کیفر اعمال خوب و بد است نام های روز قیامت بیدار کننده است. در قیامت صف نیکوکاران و بدکاران جدا می شود و عده ای روانه دوزخ می شوند و گروهی وارد بهشت می گردند. دنیا فرصت آباد کردن خانه آخرت است که برخی به ویران کردن خانه آخرت خود می پردازند و تمامی واقعیتهای را به ورطه فراموشی می سپارند. در آخرت فرصت عمل نیست. فرصت بازگشت به دنیا هم نیست. گنهکاران آرزو می کنند، کاهش مهلتی داده شود و برگردند و عمل صالح انجام دهند.

اولیای خدا پیوسته به یاد مرگ و قیامت بودند و موثرترین موعظه هایشان توجه دادن به همین مسئله است و صدها حدیث در رابطه با مرگ داریم از جمله: امام علی (ع) می فرماید هر کس زیاد به یاد مرگ باشد، رغبتش به دنیا کم می شود. در جایی دیگر می فرمایند: زیاد از مرگ و روز خروجتان از قبر و ایستادنتان در پیشگاه خداوند عزتمند و بزرگ یاد کنید.

یاد مرگ و معاد هم برای خود انسان سازنده است هم طرح آن برای دیگران عبرت آموز و غفلت زداست. کسی که منتظر مرگ باشد با اعمال صالح و شایسته خود را آماده ورود به آن مرحله می کند و آن کس که غافل باشد عمرش به بطالت و معصیت می گذرد و روزی بیدار می شود که فرصت جبران ندارد.

یاد مرگ و مراحل پس از آن، آثار تربیتی بسیاری دارد؛ از جمله:

- کاستن از شهوات و تمایلات نفسانی

- ایجاد انگیزه عمل صالح و توبه از گناهان و جبران گذشته

- بی رغبتی به دنیا و دل نبستن به عمر فانی و زندگی گذرا

- ایجاد روحیه قناعت و دوری از حرص و مال اندوزی

بنابراین به این نتیجه می رسیم که دنیا یک مرحله است، مراحل دیگری در پیش است کسی که یاد مرگ را با فراموشی بسپارد آمادگی هم کسب نخواهد کرد و مایحتاج این راه طولانی را برای خود فراهم نمی کند و این مایه خسارت و پشیمانی است. سفری بدون داشتن لوازم با داشتن راهی طولانی و بدون بازگشت اما برخی آمادگی ورود به این مرحله را کسب کرده اند و انگیزه آبادسازی خانه آخرت در دل آنها قوی بوده و سبکبال هر لحظه آمادگی پرواز به سوی معشوق را دارند.

1- غرر الحکم، حدیث 8764

2- نهج البلاغه